

Druvefors

Druvefors arbetarbostäder var byggda i fabriken omedelbara närhet i rote 6. Druvefors bostäder bestod av en mer anspråksfull villa för disponenten Frans Åkerlund och hans familj. Till hushållet hörde två pigor, som inte hade inkomster över 600 kronor och därför inte fanns med i taxeringslängden. Disponenten själv taxerade år 1911 för 34 560 och år 1915 81 760 kronor. Också disponentens barn hade kapitalkostnader på några tusen kronor. Det var inkomster som låg mycket långt ifrån textilarbetarnas. Bakom disponentvillan fanns andra bostäder som Druvefors 2 bodde förutom de två fabriksarbetarna, den 47 åriga Anna Dalgren och den 23-åriga Berta Pettersson med 910 respektive 610 kronor i årsinkomst, också bokhållaren Johan Pettersson som tjänade 1 350 kronor. I Druvefors 9 bodde trädgårdsmästaren Axel Wolf, kusken Anders Svärd och portvakten Johan Lindell. De två förstnämnda tjänade 1 100 kronor medan portvaktens inkomst var 650 kronor. I de andra bolagshusen 3, 8, 10 och 11, bodde fabriksarbetarna och bäst betalda bland dem var maskinisten Carl Andersson och de fyra vävlagarna, Anders Kihl, Frans Svensson, Adolf Svensson och Claes H. Svensson. De hade en årsinkomst på omkring 1 500 kronor. Vävlagarna hade för 1920 ett slags inofficiellt förmansställning vid fabrikerna. Därutöver bodde ett trettital fabriksarbetare i företagets bostäder.

Till de vuxna kom ett stort antal barn, fabriksarbetarnas löner varierade men 750 kronor var den högsta lönen, medan ett genomsnitt troligen skulle ligga kring 650 kronor. Lönen bestod av två element, vilket också avspeglas i inkomstlängdernas arbetsgivaruppgifter. Den ena och större delen var resultatet av timlönen, medan den lägre summan var en flitpenning som betalades ut två gånger per år till midsommar och jul. Den fungerade som en "uppmuntran" till arbetarna att skör sig väl. Vävlagaren Adolf Svenssons inkomst bestod av 1 395 kronor i timlön och 200 kronor i flitpengar, medan fabriksarbeterskan Alida Perssons lön på 725 kronor var sammansatt av 655 kronor i timlön och 70 kronor i flitpengar. En del av Druvefors textilarbetare hade stora familjer, ett sådant exempel

är vävlagaren Anders Kihl vars hustru inte arbetade. Familjen hade tre småbarn födda 1907, 1908 och 1910. De befann sig i den del av familjecykeln då utgifterna var stora och inkomsterna små. Vävlagarens inkomst och familjeinkomsten belöpte sig till 1 210 kronor, tar man hänsyn till försörjningsbördans storlek blev levnadsnivån 526 kronor per person. En riktigt stor familj på nio personer i andra delen av familjecykeln fanns kring fabriksarbetaren Axel Svensson, båda han och hustrun som inte heller förvärvsarbetade, var 55 år gamla. Av de sju vuxna barnen förvärvsarbetade fem och familjeinkomsten på 4 181 kronor visade att Axel Svenssons familj befann sig i den fas då den samlade familjeinkomsten var stor och inkomsten efter hänsyn tagen till försörjningsbördan blev 643 kronor eller omkring 20 procent bättre än för medlemmarna i den yngre och mindre familjen. Ett påtagligt drag i sammansättningen av befolkningen i Druvefors arbetarbostäder var den stora dominansen av hushåll med en kvinnlig arbetstagar. Ett inte ovanligt hushåll kunde bestå av en fabriksarbeterska med flera minderåriga barn. Bland Druvefors arbeterskor fanns den 33-åriga Hilda Rydell med tre barn födda omkring sekelskiftet 1900. Väverskans lägre inkomst och det faktum att det bara fanns en förvärvsarbetande i hushållet resulterade alltså i en levandsstandard som var väsentligt under hälften av vad de andra familjerna kunde räkna med.

Dessa arbetarbostäder 2, 3 och 4 uppfördes år 1989 av Åkerlunds Bomullspinnerier och år 1974 brände brandkåren ner dessa arbetarbostäder.